

РЕШЕНИЕ

№ 2139

гр. София, 31.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1681** по описа за **2023** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 228 от административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по повод на касационна жалба с вх. № 7237 от 21.02.2023 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № 40049 от 14.02.2023 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), подадена от Т. Й. В., ЕГН: [ЕГН] в качеството му на изпълнителен директор и представляващ „Пенсионноосигурително дружество ДаллБог: Живот и Здраве“ ЕАД против Решение № 110 от 09.01.2023 г. по НАХД № 7339/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 133 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-143/19.05.2022г., издадено от Д. Й. – заместник-председател на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Осигурителен надзор“, с което на касатора е наложено административно наказание на основание чл. 351, ал.1, т. 3 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) „глоба“ в размер на 3000 лева за административно нарушение на чл. 121в, ал. 7 от КСО.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност и необоснованост на въззивното решение, поради противоречие с материалния закон. Касаторът оспорва извода на районния съд, че представляваното от него пенсионноосигурително дружество е привело дейността си в съответствие с чл. 121в КСО един месец след

законоустановения срок, като изтъква, че към сочената в НП дата на извършване на нарушението дейността по допълнително пенсионно осигуряване на дружеството не е била започнала, доколкото същото е стартирало да упражнява дейност по допълнително пенсионно осигуряване след вписването на фондовете в СГС през месец ноември 2021 г. В жалбата се излагат още съображения за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Касаторът моли съда за отмяна на въззивното съдено решение и на потвърденото с него НП. В хода на съдебно заседание Т. Й. В., редовно призован, не се явява, представлява се от адв. П., който поддържа жалбата, предлага да се уважи и да се отменят въззивното решение и наказателното постановление.

Ответникът – Заместник – председател на Комисия за финансов надзор, редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. С., който оспорва касационната жалба, предлага да не се уважава и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна. Административен съд София – град, Х. касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни основания, намира за установено следното от фактическа страна: На 28.09.2021 г. в информационната система на КФН (е-КФН) е постъпило от „ПОД ДаллБог: Живот и Здраве” ЕАД Справка за стойност на инвестициите на собствените средства на пенсионноосигурителното дружество, покриващи границата на платежоспособност в дългови финансови инструменти, без инвестициите на резерва за гарантиране изплащането на пожизнени пенсии към 31.08.2021 г. и Справка за стойност на инвестициите на собствените средства на пенсионноосигурителното дружество, покриващи границата на платежоспособност във влогове в банки, без инвестициите на резерва за гарантиране изплащането на пожизнени пенсии към 31.08.2021 г. От данните в двете справки е видно, че към 31.08.2021 г. собствените средства на „ПОД ДаллБог: Живот и Здраве” ЕАД, покриващи границата на платежоспособност не са инвестирани във финансови инструменти по чл. 176, ал. 1, т. 1-4 от КСО и чл. 176, ал. 1, т. 5 от КСО, т.е. на 01.09.2021 г. - първата дата след преходния период за привеждане в съответствие е действащата нормативна уредба, управляваното от касатора, Т. Й. В., дружество е в нарушение на разпоредбата на чл. 121в, ал. 7 от КСО.

На 08.10.2021 г. в информационната система е-КФН постъпила от „ПОД ДаллБог: Живот и Здраве” ЕАД справка за „Стойност на инвестициите на собствените средства на пенсионноосигурителното дружество, покриващи границата на платежоспособност в дългови финансови инструменти, без инвестициите на резерва за гарантиране изплащането на пожизнени пенсии“ към 30.09.2021 г. и справка за „Стойност на инвестициите на собствените средства на пенсионноосигурителното дружество, покриващи границата на платежоспособност във влогове в банки“ към 30.09.2021 г., от които е видно че дружеството е инвестирало средства във финансови инструменти по чл. 176, ал. 1, т. 1 от КСО, в размер на 7 152 хил. лв., представляващи 95,36 на сто от собствените средства, покриващи границата на платежоспособност, с което надзорният орган е приел, че е изпълнено изискването на чл. 121в, ал. 7 от КСО.

Във връзка с инвестираните собствени средства, покриващи границата на платежоспособност, с писмо изх. № РГ-12-18-10 от 18.10.2021 г. надзорният орган е изискал от „ПОД ДаллБог: Живот и Здраве” ЕАД заверени копия на всички относими документи (нареждане за поръчка, потвърждение за сключената сделка, платежно нареждане и др.) във връзка със закупуването на дългови ценни книжа, издадени от

Република Румъния. В отговор на искането с писмо вх. № РГ-12-18-10 от 22.10.2021 г. ПОД ДаллБог: Живот и Здраве” ЕАД е представило в КФН заверени копия на нареждане за поръчка, платежно нареждане и потвърждение за сключената сделка. От представените документи е видно, че потвърждението за сключената сделка е от 30.09.2021 г. и е подписано от представители на „УниКредит Булбанк“ АД и ПОД ДаллБог: Живот и Здраве” ЕАД на 29.09.2021 г., като датата на вальор е 04.10.2021 г.

При тези данни е направен изводът, че Т. Й. В. в качеството си на управляващ и представляващ „ПОД ДаллБог: Живот и Здраве” ЕАД е допуснал извършването на нарушение на разпоредбата на чл. 121в, ал. 7 от КСО, тъй като управляваното от него дружество е разполагало с достатъчен времеви период и финансов ресурс, но не е извършил необходимите действия, за инвестиране на собствените средства, покриващи границата на платежоспособност, съгласно посочената разпоредба.

Въз основа на това е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № Р-06-949/02.12.2021 г., връчен на упълномощен представител на Т. Й. В. на 02.12.2021. В законоустановения срок по чл. 44, ал.1 от ЗАНН е постъпило възражение с вх. № 22/03.12.2021 г.

На 13.04.2022 г. административнонаказващият орган (АНО) е предложил на наказаното физическо лице с писмо изх. № РГ-12-18-21/13.04.2022 г., изпратено по електронен път, в изпълнение на чл. 58г, ал. 1 от ЗАНН да бъде сключено споразумение за прекратяване на административнонаказателното производство, като до 18.05.2022 г. няма постъпил отговор от наказаното физическо лице. Въз основа на това, че не е постъпил отговор от страна на наказаното физическо лице АНО е издал атакуваното наказателно постановление на 19.05.2022 г.

Изложената фактическа обстановка районният съд е приел за установена въз основа на събраните писмени и гласни доказателства по делото, които са счетени за безпротиворечиви и взаимно допълващи се.

Въз основа на така установената фактическа обстановка въззивната инстанция е установила, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съдържанието им отговаря на императивните изисквания на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН и е налице корелация между фактическото описание на нарушението и дадената от актосъставителя и наказващия орган правна квалификация. Съдът е приел, че вмененото нарушение е безспорно доказано, извършено е при форма на вина умисъл и правилно е ангажирана отговорност на санкционираното лице. Изложени са мотиви за липса на предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество същата се явява неоснователна.

Настоящият съдебен състав възприема като законсъобразен извода на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи административнонаказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление.

Съответен на установените фактически обстоятелства е и изводът на районния съд, че цитираната нарушена норма на чл. 121в, ал. 7 КСО съдържа конкретно правило за поведение, което виновно не е било изпълнено своевременно и за което, в съответствие с изискванията на чл. 351, ал. 1, т. 3 от КСО е ангажирана

административнонаказателна отговорност на касатора, в качеството му на изпълнителен член на Съвета на директорите и представляващ дружеството.

По делото не е спорно, че към посочената в НП дата на извършване на нарушението – 01.09.2021 г. собствените средства на „Пенсионноосигурително дружество ДаллБог: Живот и Здраве“ ЕАД, покриващи границата на платежоспособност не са инвестирани във финансови инструменти по чл. 176, ал. 1, т. 1-4 и влогове по чл. 176, ал. 1, т. 5 от КСО. Касаторът оспорва момента, от който за него възниква задължение за изпълнение на задълженията, произтичащи от чл. 121в, ал. 7 от КСО, но настоящата касационна инстанция не споделя твърденето, че това се е случило едва с вписването на фондовете (УПФ „Даллбогг: Живот и Здраве“, ППФ „Даллбогг: Живот и Здраве“ и ДПФ „Даллбогг: Живот и Здраве“) в Софийски градски съд през месец ноември 2021 г. Действително по силата на чл. 148, ал. 4, съответно чл. 221, ал. 5 от КСО вписването на фондовете има конститутивно действие и същото е елемент от фактическия състав за възникването им. В случая обаче по силата на чл. 133, ал. 3 от КСО пенсионноосигурителните дружества и универсалните и професионалните пенсионни фондове са отделни юридически лица, поради което не може да се приеме, че задълженията, произтичащи от разпоредбата на чл. 121в от КСО, се отнасят до фондовете като отделни субекти. Раздел II от КСО – „Пенсионноосигурителни дружества“ и в частност разпоредбата на чл. 121в, ал. 7 поставят изисквания именно към пенсионноосигурителните дружества, които по силата на приложимия на общо основание - чл. 67 от Търговски закон, възникват към момента на вписването им ТРРЮЛНЦ, което по делото не е спорно, че за Пенсионноосигурително дружество ДаллБог: Живот и Здраве“ ЕАД се е случило на 08.06.2021 г. От тук следва да се направи извод, че към датата на извършване на нарушението – 01.09.2021 г. „Пенсионноосигурително дружество ДаллБог: Живот и Здраве“ ЕАД е следвало да отговаря на чл. 121в, ал. 7 от КСО и като не е сторено правилно на осн. чл. 351, ал.1, т. 3 от КСО е ангажирана отговорност на Т. Й. В., ЕГН: [ЕГН] в качеството му на изпълнителен директор и представляващ дружеството.

С приемането на новата редакция на чл. 121в от КСО в ДВ, бр. 19 от 05.03.2021 г., са въведени нови специфични изисквания по отношение на собствените средства, с които дружествата следва да разполагат. Така съгласно чл. 121в, ал. 7 от КСО, императивно е посочено, че пенсионноосигурителното дружество е длъжно да поддържа най-малко 75 на сто от собствените средства, покриващи границата платежоспособност по чл. 121в, ал. 6 от КСО, във финансови инструменти по чл. 176, ал. 1, т. 1-4 и влогове по чл. 176, ал. 1, т. 5 от КСО в банки, които не са производство по несъстоятелност. От друга страна с § 112, т. 3 от Преходните и заключителни разпоредби към ЗИД на КСО, обн. в ДВ, бр. 19 от 5 март 2021 г. на пенсионноосигурителните дружества е даден срок до 31.08.2021 г. да приведат капитала на дружествата в съответствие с изискванията на цитираните по-горе разпоредби на чл. 121в, ал. 6 и ал. 7 от КСО. С оглед на което - представляваното от Т. В. дружество е разполагало с повече от два месеца да инвестира най-малко 75 на сто от собствените средства на дружеството, покриващи границата на платежоспособност по чл. 121в, ал. 6, изречение второ от КСО, във финансови инструменти по чл. 176, ал. 1, т. 1-4 от КСО и влогове по чл. 176, ал. 1, т. 5 от КСО в банки, които не са в производство по несъстоятелност.

Споделя се изводът на въззивния съд за липса на основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Допуснатото забавяне при изпълнение на нормативно регламентираното

задължение в продължение на два месеца е съществено с оглед обществените отношения, които са предмет на регулация от нарушената правна норма. Доколкото нарушението е на просто извършване не се изисква настъпване на определен вредоносен резултат. Ето защо не са налице предпоставки да се приложи разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН в процесния случай, като съдът изцяло се солидаризира и с посочените в обжалваното НП съображения за неприложимост на тази разпоредба. Твърдяното ненастъпване на съставомерните вредни последици правилно е отчетено от административно наказващия орган при определяне на размера на наложеното административно наказание - в минималния, предвиден от закона.

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява валидно, допустимо и правилно, а касационните възражения срещу него неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски на основание чл. 63д, ал. 5 във връзка ал. 4 от ЗАНН, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

Водим от горното, Административен съд – София град, X. касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 110 от 09.01.2023 г. по НАХД № 7339/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 133 състав.

ОСЪЖДА Т. Й. В., ЕГН: [ЕГН] в качеството му на изпълнителен директор и представляващ „Пенсионноосигурително дружество ДаллБог: Живот и Здраве” ЕАД, да заплати на Комисия за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.